

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 9. Quesneliastarum sollicitudo pro augendo Appellantium numero.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVII. rum hac ipsa agendi ratione præfati
 A. C. 1717 Præfules Serenissimi Regentis indignationem acrius in se concitarunt, cuius jussu hi omnes intra viginti quatuor horarum spatium Parisiis exire, atque ad suas Diæceses reverti, Ravechetus vero Syndicus in Britanniam minorem exulare jubebatur: ac denique Touvenot scriba, qui appellationis instrumentum confecerat, captus ad Bastillæ carceres deductus est, & Sorbonæ Doctoribus comitia habere interdictum.

§. IX.

Quesnelistarum sollicitudo pro augmento Appellantium numero.

Quoniam vero Appellantes suam petulantiam Regis, Regentisque patrocinio fulciri desperarent, saltem inopum numero & audacia suam causam defendere, metumque incutere adhibebant: Eo fine Quesnelistæ ex ære suo communi largiter aurum profuderunt, quo Ecclesiasticos, Monachos, imo & mulieres, ut factæ appellationi subsisterent, sollicitabant; ne vero aggregatorum numero aurei fontes exhaustarentur, a campforibus plusquam quadecies centena librarum millia (*) in

(*) Idipsum præcipuus illorum Historiæ in Tom. III. Anecd. p. 248. fatetur.

tuo acceperere, qua pecunia illis, quos ^{Sæc. XVIII}
 vel bonorum inopia, aut auri fames ad A. C. 1717
 sua castra pellexerat, stipendia nume-
 rabant, ac cuilibet Tyroni, qui quam-
 piam ex damnatis propositionibus in
 publicis thesibus propugnare auderet,
 quingentas libras solvebant, cuilibet
 etiam Parocho, qui suam religionem
 auro vendere paratus erat, pro meriti
 rata pecunias erogabant: majore au-
 tem stipendio dignos existimabant Ca-
 nonicos, & Monialium Superiores,
 quorum auctoritate tam Cathedralium
 Capitula, quam integras Religiosarum
 Societates ad approbandam Appella-
 tionem induci posse sperabant: Hæc
 appellationum nundinatio integrum te-
 nuit biennium, donec Campfores, cum
 sibi nec sortem nec usuram fore salvam
 prospicerent, questum ad Regni Regen-
 tem venirent, hujus ergo auctoritate
 Lordum Cardinalis Noailii & Servie-
 num Episcopi Catalaunensis Fratris sui
 Secretarios, præcipuos mutui argenti
 Sponsores custodiæ dari obtinuerunt,
 unde horum posterior ad triremes dam-
 natus cuncta appellantium mysteria de-
 textit, qui etiam simulata pœnitentia,
 & plena erga Ecclesiam submissione,
 suorumque patrociniis liberatus, diri-
 gendis Monialium conscientis, sacri-
 que Ministerii functionibus restitutus
 est,

Sæc. XVIII. est, paulopost tamen ad vomitum re-
A.C. 1717. versus, ad tantam devenit temerita-
 tem, ut in hæc verba prorumpere au-
 deret: *Rex nos timet, nos Regem non ti-
 memus.* Ceterum quamvis Quesnelius
 ad conducendos Appellantes plusquam
 decies octies centena librarum millia
 prodigerent, tyronum tamen numerus
 eorum vota ac spes minime æquabat;
 inuito enim computa etiam in Rhemen-
 Aurelianensi & Rothomagensi Diœcesi-
 bus, ubi rebellionis æstus magis ter-
 vebat, ægre tamen octingenti Appe-
 lantes numerabantur: Præcipue vero
 seditionis Sedes erat Parisiis, ubi re-
 fractariorum licentia sub Cardinalis
 Noailii, aliorumque potentiorum au-
 spiciis impune grassabatur: & quamvis
 interpositæ appellationis fidem facere,
 Notariis a Regente inhiberetur, pa-
 tebat tamen diu noctuque Episcopale
 forum cunctis, qui quatuor Episcopos
 rum appellationi adhærere anhelabant;
 unde integra quædam Ecclesiasticorum
 Capitula, & Collegia, ac Parochio-
 rum non pauci ad Archiepiscopalem Cur-
 riam literas suæ appellationis testes de-
 ferebant, cunctisque Parisiensis Diœce-
 sis Sacerdotibus & Religiosis, qui in
 variis Provinciis contra Episcopos, suos-
 que Superiores rebellionis vexillum ex-
 rexerant, validi præsidii spes fiebat.

nec erubescabant Quesnelistæ, sartores, mulieres, & pueros ad sua signa sollicitare, plures etiam Parisinæ Diæcesis Moniales psittacorum more, gratiæ dogma per Bullam everti, balbatiente lingua mussitabant: Nihilominus tamen in eadem Diæcesi quamplurimæ Parochiæ, Seminaria, & integri Religiosorum Ordinum cætus in debita submissione constanter permansere, & potius interdicto, quam appellantium factioni sese subicere maluerunt. Cum horum numero & testimonio Refractarii suorum auctoritati plurimum derogari animadverterent, ut rudibus fucum facerent, copiosissimum appellantium Indicem publici juris fecere, jactitantes, horum Protectorem esse Cardinalem, Antesignanos quatuor Episcopos, duces quatuor universitates, & Defensores plusquam mille utriusque Cleri Ecclesiasticos: cum vero multa centena Catholicorum millia, quatuor Cardinales intra, & extra Regnum plusquam sexaginta, & centum ac amplius in Francia, & in orbe Catholico plures quam sexcenti Episcopi, viginti Franciæ Universitates, & plusquam quadraginta Parochorum millia, omnesque totius Orbis fideles Ecclesiæ ejusque supremo Capiti integra fide uniti Refractariis opponerentur, pudore suffusi, in variis

Sæc. XVIII.
A. C. 1717.

Sæc. XVIII. artibus, subterfugiis, dolisque despet-
 A. C. 1717. ratæ suæ causæ opem quærebant.

§. X.

*Acceptantium Episcoporum querela
 apud Serenissimum Regentem.*

*Acta publica
 Const.
 pag. 289.*

Crescente indies Refractoriorum audacia Serenissimus Regni Moderator consultationes hucusque in Aula Regia habitas interrupit: Acceptantes vero Episcopi, quod erga Confratres suos nimia indulgentia usi fuissent, intimo dolore affecti, periclitanti Ecclesie validam opem afferre, unice intenti erant: Eo fine die octava Martii tringinta quinque Præsules in Cardinalis Rohanii Palatio convenere, declarantes, quod contra quarumdam Facultatum, Parochorum aliorumque ausus, Serenissimi Regentis patrociniū imploraturi ad eundem epistolam unanimi consensu confecissent, unacum duplici libello supplici ad eundem; quibus scriptis una omnes Episcopi sua nomina apposuissent. Præprimis igitur Rohanius præsentem Uxellio Regis Ministro has literas prælegi iussit, in quarum prima Præsules Regenti exposuere, quod plures Facultates Theologicæ, quædam Universitates, Capitula, & Parochiæ violatis Hierarchiæ legibus juramentis